

А той ми не отвѣриж.
 Каквы сѣ тѣзь злочитины;
 Цвѣтъ радостный за мене,
 За мой-тѣ тяжны маадины,
 Тѣи скоро да побѣне?!

— = — — — (Пѣна иже тиназ ками) — = — — —

Ахъ какъ дѣ-й какво ли правнѣ,
 И дааь помини, мой-анвезиый —
 Тѣзь за него дѣто чезинѣ,
 Дааь ма мылан и жааѣй?
 Беакимъ, ахъ, сега сѣ дръжжѣ,
 Той ин дри н сѣ сръшѣ,
 А за тѣзь сѣ не сѣѣшѣ.

Тѣхъ за него шо чериѣй.
 Вѣ чувствителнѣ го имамъ;
 Но ако ѣ былъ ласкатѣль,
 И нивѣренъ и прѣдатель?

Ахъ какво шѣ, станѣ, азъ!
 Тѣи шо рѣчи той прѣдъ мама,
 И когато вѣхмы лѣама,
 Ако бы да ѣ измама? —

По докрѣ да мѣж тогазь.